

вожелалъ єсн̄ ѡити въ домъ сїа
 твоєю: всію оўсяралъ єсн̄ боги моѧ
 а) **Овѣціавъ же Іаковъ рече ізъ Лаванъ:**
 понеже оўбоа́хса: рѣхъ бо, да не
 кайш ѿмешни ащеи твоа ѿ мене,
 и вѣлъ моа. И рече Іаковъ: оу
 негоже аще ѿеращши боги твоа,
 да не будетъ жицъ предъ братію нашю.
 оўзивай что єсть твоєгъ оу мене,
 и вожми: и не позна оу него ни-
 чтоже: не вѣдаша же Іаковъ, яко
 б) Рахіль жена єгъ оўкраде а). вшедъ
 же Лаванъ, ѿбиска въ квіци Аїнѣ,
 и не ѿбрѣти: и нѣкіде изъ квіци Аїнї,
 и ѿбиска квіцъ Іаковлю, и въ квіци
 леонихъ ракінъ, и не ѿбрѣте: вида-
 а) же и въ квіцъ Рахіннъ. Рахіль же
 възъ ідшали, и положи сїю подъ
 сѣдло велкіюже, и сѣде на нїхъ.
 а) И рече сїа своемъ: не имѣй сїе:
 тажкио господине: не могу постать
 предъ тобою, яко ѿблічнаа женикаа
 ии сїть. иска же Лаванъ по всей
 землї, и не ѿбрѣте ідшалихъ. Раз-
 гнікала же Іаковъ, и прашеса съ
 Лаваномъ. ѿвѣціавъ же Іаковъ рече
 а) Лаванъ: како неправда моа: и кий
 грѣхъ міи: ико порнілъ єсн̄ въ
 сїа сїа сїа домъ моегъ; что ѿбрѣлизъ
 єсн̄ ѿ вѣхъ сїа сїа домъ тво-
 егъ; положи злѣ предъ братію тобою,
 и братію мою, и да разсѣдатъ
 междъ сїа сїа наама. Се двадесать
 лѣтъ а) єсмъ съ тобою, сїи

твоа, и козы твоа, не вѣша вез
 плода: ѿвїоръ сїи твоихъ не
 поадохъ: ѿвїоръ динки не приносохъ
 ізъ тѣбѣ: а) изъ вождаахъ тѣбѣ ѿ
 мене самаго татенни динниа, и
 татенни поцика. Быхъ во дни
 тегомъ зиомъ, и ст҃денію въ поци:
 и ѿхождаше сїи ѿ сїи мою .
 Се миѣ двадесать лѣтъ, а) єсмъ
 въ дому твоему, работахъ тѣбѣ
 четыреадесать лѣтъ дѣлъ ради
 ащеи твоихъ: и шестъ лѣтъ за
 сїи твоа, и прешвидѣлизъ єсн̄ мѣдъ
 мою десатю агнициами. Аще не бы
 б) Егъ сїа моегъ Абраама, и
 стражъ Ісаака віялъ миѣ, ииѣ тїа
 ѿпустилъ вія ма єсн̄: смиреніе моє,
 и традъ рѣкъ мою оўкнікъ Егъ,
 и ѿбінчъ та бчеръ. **Овѣціавъ же**
Лаванъ, рече іо Іаковъ: ащеи,
 ащеи моа: и сїиове, сїиове мои:
 и скоти, скоти мои: и вѣлъ єліка
 ты віднини, моа сїть, и дїшерей
 монихъ: что сотворю имъ днесъ, на
 чаломъ їхъ, іаже родністаз Нынѣ
 оўшо гради, занѣціамъ завѣтъ
 а) изъ и ти: и будетъ во сїи дѣтель-
 ство междъ мною и тобою. рече же
 а) Іаковъ: се никто же съ наами
 сїть: виждь, Егъ сїи дѣтель междъ
 мною и тобою. И възмъ Іаковъ мѣ
 камень, постать его въ стомъ .
 Рече же Іаковъ братіи своєи: со-
 бериите каменіе: и собраша каменіе,
 и соткориша холмъ: и юдоша ,

а) и аю ѿвїоръ, и вї. б) выше ии, и гї. в) исаїи и, и гї.